

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, Sesja 18, Atrybuty komunikowalne, Część 4, Bóg jest chwalebny

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu na temat Teologii właściwej lub Boga. To jest sesja 18, Komunikatywne atrybuty, część 5. Bóg jest chwalebny.

Kończymy nasze studium atrybutów Boga, a konkretnie atrybutów przekazywanych lub współdzielonych przez Boga, chwalebnym tematem, a mianowicie, że nasz Bóg jest chwalebny. Nasz kochający, łaskawy, miłosierny, hojny i cierpliwy Bóg jest również chwalebny. Chwała Boga jest niesławnie trudna do zdefiniowania, chociaż jest tak wspaniała, jak każda prawda w Piśmie Świętym.

Każda większa część Pisma Świętego traktuje o chwale Boga i ma to wpływ na każdą większą doktrynę. Czasami chwała Boga oznacza samego Boga, jak wtedy, gdy Piotr nazywa Boga Ojcem, cytując, majestatyczną chwałę, 2 Piotra 1:17, mówiąc o doświadczeniu przemienienia na górze, 2 Piotra 1:17. Ta rzadka fraza jest najwyraźniej hebrajskim sposobem odnoszenia się do Boga bez podawania jego imienia, peryfrazą imienia Boga.

W innych przypadkach chwała Boga odnosi się do cytatu, atrybutu lub podsumowania atrybutu Boga, bliskiego cytatu. Christopher Morgan nauczał teologii chwały Boga w książce zatytułowanej *The Glory of God*, zredagowanej przez Morgana i waszą skromną osobę, strona 157. Przykłady obejmują Dawida mówiącego o Bogu jako o królu chwały, Psalm 24:8 do 10, i Dawida mówiącego o Bogu jako o Bogu chwały, Psalm 29:3. Szczepan nazywa go Bogiem chwały, Dzieje Apostolskie 7:2, a Paweł nazywa go chwalebnym ojcem, Efezjan 1:17.

Jezus jest Panem chwały, 1 Koryntian 2:8, i jest naszym chwalebnym Panem Jezusem Chrystusem, Jakuba 2:1, jedyne odniesienie do Jezusa poza pozdrowieniem w Księdze Jakuba. Duch Święty jest nazywany duchem chwały i Boga, 2 Piotra 1:17. Szybko, na wypadek gdyby ludzie próbowali zapisać wersety, Dawid mówi o Bogu jako o królu chwały, Psalm 24:8 do 10, i nazywa go Bogiem chwały, Psalm 29:3. Szczepan nazywa Boga tym samym, Bogiem chwały, Dzieje Apostolskie 7:2. Paweł nazywa go ojcem chwały lub chwalebnym ojcem, Efezjan 1:17.

Jezus jest Panem chwały, którego władcy pogańscy ukrzyżowali w swojej całkowitej ignorancji, 1 Koryntian 2:8, a Paweł nazywa go również naszym chwalebnym Panem Jezusem Chrystusem. Przepraszam, Jakub nazywa go naszym chwalebnym Panem Jezusem Chrystusem, Jakuba 2:1, a Duch Święty jest mniej związany z chwałą Boga w tych kwestiach pod względem imienia, ale jest nazywany przynajmniej raz duchem

chwały i Boga, 1 Piotra 4:14. Duch jest związany z chwałą Boga o wiele bardziej niż chwała włączona w imię Ducha.

Chwała często podkreśla szczególną obecność Boga. To rozumienie chwały jest dobitne w wydarzeniach otaczających Exodus, na przykład. Chmura chwały, Exodus 13 i 14, 16 :7, rozdział 20, rozdział 24.

Zobacz także Objawienie 15:8. Manifestacje chwały Bożej dla Mojżesza, Wyjścia 13 i 14, 16:7, rozdział 20, rozdział 24. Przepraszam, to była pomyłka. To były wersety dla obłoku chwały.

Przepraszam, objawienia Mojżeszowi, Wyjścia 3 i 4, Wyjścia 32 do 34, i obecność Boga w przybytku, Wyjścia 29:43, Wyjścia 40:34 do 38. Wszystkie te wersety podkreślają chwalebny obecność Boga w przymierzu.

To odniesienie do chwały Bożej pojawia się również w fragmentach dotyczących Arki Przymierza, 1 Samuela 4 i 5. W fragmentach traktujących o świątyni, 1 Królów 8:10 do 11, 2 Kronik 5 do 7. Świątynia eschatologiczna w Ezechielu, 43:1 do 5. Osoba Chrystusa, chwała Boża jasno wyłania się w osobie Chrystusa, Jana 1:1 do 18, Kolosan rozdziały 1 i 2, Hebrajczyków rozdział 1. Ponadto chwała Boża jest związana z Duchem Świętym, Jana 14 do 16, a nawet z samym niebem, Objawienie 21 i 22. Co próbujemy pokazać? Chwała jest wszędzie w Biblii, chwała Boża, wszędzie. Pismo Święte łączy chwałę Bożą i jej ukazywanie w wielu Jego atrybutach.

Tak więc istnieje współzależność chwały i innych atrybutów. Świątość, Księga Kapłańska 11:44, Księga Izajasza 6:1 do 8. Święty, święty, święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia jest wypełniona Jego chwałą.

Niepowtarzalność, Izajasz 42:8. Moc, Wyjścia 13:21 i 22. Wyjścia 16:10 do 15. Rzymian 6:4 to fascynujące odniesienie. Chrystus został wskrzeszony nie mocą Ojca, ale chwałą Ojca.

Fascynujące. Czy to dlatego, że chwała jest atrybutem sumarycznym Boga, a zatem może zastąpić inne indywidualne atrybuty Boga? Być może tak. Chwała Boga jest związana z pięknem, majestatem i dobrocią.

Chwała Boga jest również używana, jest również związana z Jego dziełami. Stworzenie, Księga Rodzaju 1 i 2, Psalm 19. Zbawienie, Księga Wyjścia 13:21-22, List do Efezjan 1. Chwała jest związana z dziełem opatrności Bożej, Księga Wyjścia 16:10 do 12 i Księga Wyjścia 40:36 do 38.

Chwała jest związana z dziełem sądu Bożego, Lb 14:10 do 23, Lb 16:41 do 45, 2 Tes 1:8 do 10. A także chwała Boża jest związana z osiągnięciem przez niego zwycięstwa, byciem zwycięzcą. Wyjścia 16:7 do 12, Psalm 57:5 do 11, Izajasz 2:10 do 21.

Jeszcze bardziej zdumiewające jest to, że Pismo łączy chwałę naszego trójjedynego Boga z bardziej holistycznymi ideami, które podkreślają Jego naturę, Jego obecność. Wyjścia 33:13 do 18, Wyjścia 40:34. Imię Boga i Jego chwała są ze sobą powiązane.

A świętość Boga, Księga Kapłańska 11:44, Księga Izajasza 6:1 do 8, oblicze Boga, Duch Boga, duże S, pełnia i cześć Boga. 1 List do Tymoteusza 1:17. Ponieważ chwała Boga jest czymś zewnętrznym, jest to zewnętrzny pokaz tak wielu atrybutów panoramy dzieł Boga i holistycznych terminów związanych z naturą Boga.

Wyciągnę z tego wniosek, ale pozwólcie mi zrobić to jeszcze raz. To jest to, co do tej pory powiedzieliśmy. Chwała Boga jest przytłaczająca.

Ponieważ jego chwała jest zewnętrzna, zewnętrzna, wypływająca z jego własnej wewnętrznej chwały, pokazu tak wielu atrybutów jego atrybutów, jego dzieł i terminów związanych z jego naturą, chwała jest związana z cechami, dziełami i naturą Boga. Jest oczywiste, że wewnętrzna wewnętrzna chwała Boga musi być postrzegana holistycznie. Rozróżniamy wewnętrzną wewnętrzną chwałę Boga i jego zewnętrzną objawioną objawioną chwałę.

Inaczej mówiąc, jeśli ukazanie mocy Boga jest ukazaniem Jego chwały, jeśli ukazanie świętości Boga jest ukazaniem Jego chwały, a Jego obecność jest centralnym znaczeniem Jego chwały, to chwała musi być czymś wystarczająco szerokim, aby objąć tak szerokie przedstawienia. To również nadaje sens innym biblijnym danym, tym, które odnoszą się do ostatecznego końca wszystkich rzeczy. Biblia wielokrotnie potwierdza, że Boże działania w zakresie stworzenia, opatrności, zbawienia i sądu są wszystkie dla Jego chwały.

Jednak Biblia oferuje różne atrybuty, które zostaną przedstawione w celu podziwiania, a przejawy tych atrybutów nie są podporządkowane głównemu atrybutowi, ale są przedstawione jako ostateczne. Na przykład w Księdze Wyjścia Bóg działa tak, aby inni rozpoznali jego całkowitą wyjątkowość i moc w jego postępowaniu z faraonem i w sprowadzaniu plag na faraona i egipskie bóstwa. W Liście do Rzymian zbawcze działanie Boga ukazuje jego prawość, sprawiedliwość, gniew, moc, miłosierdzie i bogactwo jego chwały. Rzymian 3:21 do 26. Rzymian 9:20 do 23.

W Liście do Efezjan Bóg działa w celu ostatecznego ukazania co najmniej trzech atrybutów. Łaski, 1:6, 12 i 14. Życzliwości, 2:4 do 10. I mądrości, 3:10 i 11. W Liście do Efezjan Bóg działa z zamiarem ostatecznego rozgłoszenia w eschatonie swoich atrybutów łaski, życzliwości i mądrości. Łaska, rozdział 1, wersety 6, 12, 14. Ku chwale chwalebnej łaski Jego. Ku chwale Jego chwały. Ku chwale Jego chwały. Łaskawość, Efezjan 2:4 do 10. Mądrość będzie objawiać się w miejscach niebiańskich. Efezjan

3:10 i 11. Takie dane biblijne sugerują, że chwała Boga jest szersza niż pojedynczy atrybut.

Jego chwała odpowiada jego istocie, a czasami funkcjonuje jako swego rodzaju podsumowanie jego atrybutów. Co więcej, Bóg chwały tworzy ramy biblijnej historii i światopoglądu. Poniższe odzwierciedla dobrą pracę, pracę, która poprawiła nasze zrozumienie chwały Boga.

Christophera Morgana nazywam moim współnikiem w zbrodni. Napisaliśmy i zredagowaliśmy razem wiele książek. Jest profesorem teologii i dziekanem School of Christian Ministries na California Baptist University.

I mógłbym powiedzieć, że wspaniały partner. „ Trójjedyny Bóg, który jest chwalebny, objawia swoją chwałę w dużej mierze poprzez swoje stworzenie, nosiciele obrazu, opatrność i odkupieńcze czyny. Lud Boży odpowiada, wychwalając go”.

Bóg otrzymuje chwałę i poprzez zjednoczenie swojego ludu z Chrystusem, Bóg dzieli się z nimi swoją chwałą. A wszystko to rozbrzmiewa ku chwale Boga. Zobacz Morgan , *Toward a Theology of the Glory of God* , w tej książce *Glory of God* .

To tytuł książki, zredagowanej przez Morgana i mnie. Przyjrzyjmy się każdemu aspektowi tej definicji w poniższych akapitach. Jeszcze raz, Trójjedyny Bóg, który jest chwalebny z natury, ukazuje swoją chwałę, wszystko, co następuje, jest zewnętrzne, w dużej mierze poprzez Jego stworzenie, nosiciele obrazu, opatrność i odkupieńcze czyny, odkupienie.

Ludzie Boga odpowiadają, wychwalając Go. To kolejne zastosowanie idei chwały. Oddajemy chwałę Bogu.

To trzeba wyjaśnić. Bóg przyjmuje tę pochwałę, zadziwiającą, i dzieli się swoją chwałą ze swoim ludem. Poprzez zjednoczenie swojego ludu z Chrystusem dzieli się z nim swoją chwałą. A wszystko to jest dla jego chwały.

Jest sześć aspektów tego niezwykłego stwierdzenia. Sześć aspektów.

Po pierwsze, Trójjedyny Bóg, który jest chwalebny. Chwała Boga jest wewnętrzna, wewnętrzna, zewnętrzna i zewnętrzna. Chwała wewnętrzna, chwała zewnętrzna. To jest najbardziej fundamentalne rozróżnienie, gdy studiujemy teologiczną kategorię Chwały Boga, która, jak widzieliśmy, przenika oba Testamenty. Chwała wewnętrzna Boga to Jego majestat, wartość, piękno i wspianiałość. Jego chwała zewnętrzna to Jego objawiona chwała wewnętrzna.

Gdybyśmy zapytali, w jaki sposób ta wewnętrzna chwała objawia się zewnętrznie? Odpowiedź brzmiałaby: po drugie, Bóg objawia swoją chwałę w dużej mierze poprzez

swoje stworzenie, nosiciele obrazu, opatrność i odkupieńcze czyny. Bóg objawia swoją chwałę w stworzeniu. Psalm 19:1, niebiosą głoszą chwałę Boga, a przestworze głosi dzieło rąk Jego.

Psalm 19:1. Bóg okazuje swoją chwałę w istotach ludzkich, nosicielach swojego obrazu. Psalm 8:4 i 5. Czym jest istota ludzka, że o niej pamiętasz? Synem człowieczym, że się nim opiekujesz. Uczyniłeś go niewiele mniejszym od Boga, chwałą i czią go uwieńczyłeś.

Chcę przejść do ESV. Psalm 8. Jaki cudowny psalm. O czym jest? O ludzkości i jej ukoronowaniu przez Boga chwałą i czią oraz o nadaniu jej panowania.

Przepraszam. To prawda, ale to przyczynia się do wyższego dobra, większego dobra. Sunum bonum tego psalmu nie jest ludzkim honorem i panowaniem.

To jest to, O Panie, nasz Panie, jak majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi. O Panie, nasz Panie, jak majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi. To jest rama piosenki.

To jest rama. Ty wyniosłeś swoją chwałę ponad niebiosą z ust niemowląt i niemowląt. Ugruntowałaś się ze względu na swoich wrogów, aby uciszyć wroga i mściciela.

Gdy patrzę na dzieło twoich palców, dzieło twoich palców, księżyc i gwiazdy, gdy patrzę na twoje niebiosą, dzieło twoich palców, księżyc i gwiazdy, które umieściłeś na swoim miejscu, czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i syn człowieczy, że się nim zajmujesz? Psalmista już dwa razy przeszedł do makro, a potem do mikro. Makro. Panie, umieściłeś swoją chwałę ponad niebiosami.

Mikro. Wyznaczyłeś się z ust niemowląt i niemowląt. Makro.

Kiedy patrzę w niebo, to jest niezwykle. Są niezwykle. W świetle tego, on przechodzi na mikro.

Kim jest nikczemny człowiek, śmiertelny człowiek, o którym pamiętasz i o który się troszczysz? Mogę wspomnieć mimochodem, syn człowieczy w życiu Chrystusa, jego ulubione określenie siebie, zawsze w trzeciej osobie, nie tylko myślące jego słuchaczy w pierwszym wieku, ale liberalni uczeni do dziś mają dwa źródła tła ze Starego Testamentu. Boski Danielowy syn człowieczy, Daniel 7. Pokorny, śmiertelny, ograniczony syn człowieczy z Psalmu 8:4. Kim jest człowiek, o którym pamiętasz, syn człowieczy, o którym się troszczysz? Oczywiście, Chrystus we wcieleniu jest Bogiem-człowiekiem.

On jest synem człowieczym Daniela i synem człowieczym Psalmu 8. Jest zarówno boski, jak i ludzki. Uczyniłeś go nieco niższym od istot niebieskich.

I oto jest. Ukoronuj go chwałą i czią. Dajeś mu panowanie nad dziełami rąk twoich i złożyłeś wszystko pod jego stopy.

Reszta psalmów po prostu wymienia te rzeczy i kończy się tak, jak się zaczyna: O Panie, nasz Panie, jak majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi. Bóg ogłasza swoją chwałę zewnętrznie w swoim stworzeniu. Pomyśl o niebie, słońcu, księżycu i gwiazdach.

On wycisnął swoją chwałę na ludzkości, czyniąc nas podobnymi do siebie w pewnych aspektach. Pan objawia swoją chwałę w Opatrzności. Bo po opowiedzeniu o opatrznościowej opiece Boga nad światem i jego stworzeniami, psalmista oświadcza, wykrzykuje Psalm 104 :31, niech chwała Pana trwa na wieki.

Niech Pan raduje się swoimi dziełami, Psalm 104:31. Bóg objawia swoją chwałę w swoich odkupieńczych czynach, w tym w Wyjściu, Wyjścia 14:13 do 18 i zmartwychwstaniu Chrystusa, Dzieje Apostolskie 3:13 do 15. Te dwa są prawdopodobnie najważniejszymi przykładami zewnętrznej chwały Boga.

Chwała zewnętrzna. No i mamy. Exodus 14:13 do 18, sam Exodus jest zapisany w rozdziale 12 i 14:13.

I rzekł Mojżesz do ludu: Nie lękajcie się, stójcie mocno i zobaczcie zbawienie Pana, które On uczyni dla was dzisiaj. Egipcjan, których widzicie dzisiaj, nie ujrzycie już nigdy. Pan będzie walczył za was, a wy musicie tylko milczeć.

I rzekł Pan do Mojżesza: Czemu wołasz do mnie? Powiedz Izraelitom, aby ruszyli naprzód, podnieście laskę swoją, wyciągnijcie rękę swoją nad morze i rozdzielcie je, aby Izraelici przeszli przez morze po suchej ziemi. A Ja zatwardzę serca Egipcjan, aby szli za nimi. I okażę chwałę nad faraonem i całym jego wojskiem, jego rydwanami i jego jeźdźcami.

A Egipcjanie poznają, że Ja jestem Pan, gdy ogarnie mnie chwała nad faraonem, jego rydwanami i jego jeźdźcami. Jeśli to jest największe wydarzenie, największe, tak, wydarzenie, boskie wydarzenie Starego Testamentu, zmartwychwstanie Jezusa, nierozzerwalnie związane z jego śmiercią na krzyżu, oczywiście, jest największym boskim wydarzeniem w Nowym Testamencie. A Dzieje Apostolskie 3:13 do 15 zapisują.

Piotr głosi kazanie w portyku Salomona. Po uzdrowieniu Bóg uzdrowił człowieka, który nie mógł chodzić. Bóg Abrahama, Dzieje Apostolskie 3:13. Bóg Izaaka i Bóg Jakuba, Bóg naszych ojców, uwielbił swego sługę Jezusa, którego wy wydaliście i

zaparliście się przed Piłatem, gdy postanowił Go uwolnić. Ale wy zaparliście się świętego i sprawiedliwego, i prosiliście o darowanie wam mordercy. I zabiliście Dawcę życia, którego Bóg wskrzesił z martwych.

Tego jesteśmy świadkami. Bóg otrzymał chwałę dla siebie w zmartwychwstaniu swego syna. Tak więc, sześć stwierdzeń.

Po pierwsze, Bóg jest z natury chwalebny. Właściwie trudno to pokazać biblijnie, ponieważ prawie wszystkie fragmenty są zewnętrzne. Ale na pewno jest coś w Bogu i jest chwała w Bogu, wewnętrzna chwała.

To jest pokazane zewnętrznie, zewnętrzna chwała. Mimo to, trudno to pokazać. Po drugie, Bóg pokazuje swoją chwałę poprzez stworzenie, istoty ludzkie, Bożą opatrzność i odkupienie.

Po trzecie, lud Boży odpowiada, wychwalając Go, jak często przypomina nam Pismo Święte. Psalm 115: 1. Nie nam, Panie, nie nam, lecz imieniu Twojemu daj chwałę. Psalm 15:1. Objawienie 19:1. Potem usłyszałem, pisze Jan, jakby donośny głos wielkiego tłumu w niebie wołającego: Alleluja! Zbawienie i chwała, i moc należą do naszego Boga, bo Jego wyroki są prawdziwe i sprawiedliwe.

Bo osądził wielką nierządnicę, która skaziła ziemię swoją nieśmiertelnością, i pomścił na niej krew swoich sług. Zbawienie, chwała i moc należą do naszego Boga. Po trzecie, musimy o tym porozmawiać.

Jak istoty ludzkie, tak drobne jak są, tak grzeszne jak są, nawet wierzący mogą być nadal grzesznikami, zbawionymi przez łaskę. Przyznaję, są naprawdę nowi, ale jak mówi nam Anthony Hoekema w książce *Saved by Grace*, nie jesteśmy jeszcze całkowicie nowi. Jak możemy oddać chwałę Bogu? Odpowiedź brzmi, że jest to w bardzo małym sensie w porównaniu z Jego wewnętrzną chwałą, a nawet Jego zewnętrznym przejawem Jego chwały.

Niemniej jednak oddajemy mu chwałę, nie zwiększając jego wewnętrznej chwały, to absurd, ale uznając jego wrodzoną i objawioną chwałę. Nie nam, o Panie, nie nam, ale twemu imieniu daj chwałę, Psalm 115:1.

Po czwarte, Bóg otrzymuje chwałę, jak widzimy w obu testamentach. W Psalmie 29, Psalmie burzy wersety jeden i dwa, psalmista wzywa aniołów. Przypisujcie Panu, istoty niebieskie, przypisujcie Panu chwałę i siłę. Przypisujcie Panu chwałę, czyńcie Jego imię. Oddawajcie cześć Panu w blasku świętości.

W tym samym Psalmie, gdy burza nadciąga z Morza Śródziemnego na północ od Izraela, przetacza się przez Izrael i wychodzi na pustynię, ludzie w przybytku lub świątyni używają słowa świątynia, wołają chwałę. Aniołowie nie tylko oddają chwałę

Bogu, technicznie nie tylko są wzywani, aby oddać chwałę Bogu, nie jest powiedziane, że to zrobili, ale możemy, myślę, założyć, że dobrzy aniołowie, ale po prostu lud Boży, wołają chwałę z powodu tego małego, nieistotnego, z Bożej strony, objawienia Jego mocy i chwały w burzy. Psalm 29, jeden i dwa, i werset dziewiąty.

Psalm 57:5 i 11, a następnie Objawienie 4:8 do 11, Objawienie 5:12 do 14, Bóg rozkoszuje się szczerym uwielbieniem swojego ludu. Ojej, ojej, On nas nie potrzebuje, On nie potrzebuje naszego uwielbienia, nasze oddawanie Mu chwały jest tak nieistotne. Od całej wieczności Ojciec, Syn i Duch Święty rozkoszowali się swoją własną chwałą.

Psalm 51 i werset 19. Wtedy Ty, Panie, będziesz się radował w prawych ofiarach, w całopaleniach i całopaleniach, a byki będą składane na Twoim ołtarzu. Bóg nie potrzebuje byków, baranków i kozłów w ofierze; wszystkie należą do Niego. Ale On ustanowił system ofiarniczy i jest zadowolony ze słodkiego zapachu ofiary i kadzidła, i rozkoszuje się w uwielbieniu swojego ludu.

To znaczy, że otrzymuje ich marne próby uwielbienia Go. Ach, chwała Bogu. Po piąte, i poprzez zjednoczenie swojego ludu z Chrystusem, Bóg dzieli się z nimi swoją chwałą.

2 Tesaloniczan 2:14, Paweł mówi: Bóg powołał was do tego przez naszą ewangelię, abyście dostąpili chwały naszego Pana Jezusa Chrystusa. To jest jeszcze przyszłość. O, zadziwiająco, 2 Koryntian 3:18 mówi, że teraz postępujemy od chwały do chwały przez Ducha Świętego.

Chłopcze, czyż to nie jest trudne do zrozumienia dla mnie. Czyje życie chrześcijańskie to opisuje? Bóg to mówi, ja w to wierzę, niezależnie od tego, czy mogę to w pełni zrozumieć, czy nie. W każdym razie Bóg nas zbawił; skutecznie wezwał nas przez ewangelię, abyśmy mogli w końcu uzyskać chwałę Chrystusa.

Kolosan 3 jest pod tym względem dość niezwykły. Pokazujemy czwarte stwierdzenie. Bóg nie tylko jest chwałą wewnętrzną, nie tylko objawia swoją wewnętrzną chwałę zewnętrzną, w rzeczywistości pokazujemy piąte stwierdzenie.

Ludzie Boga nie tylko oddają mu chwałę, ale także wielbią go w uwielbieniu. Nie tylko otrzymuje tę chwałę, ale zadziwiająco, w łasce, dzieli się swoją chwałą ze swoim ludem, wielbiąc go. List do Kolosan 3 jest niesamowitym miejscem.

Mówisz, że ciągle to mówisz o Biblii. Nie mogę się powstrzymać. To niesamowita książka.

Kolosan 3:1, jeśli więc powstałście z Chrystusem, zjednoczenie z Chrystusem w jego śmierci, 2:20. Zjednoczenie z Chrystusem w jego zmartwychwstaniu, 3:1. Szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie wasze myśli na

tym, co w górze, nie na tym, co na ziemi. Czy ma na myśli, że nie mamy się przejmować tym, co dzieje się na planecie? Że nie mamy wypełniać naszych obowiązków w rodzinie? Absolutnie nie.

Nie ma tego na myśli, ponieważ później w tym samym rozdziale, w wersetach od 18 do 4:1, od 3:18 do 4:1, mówi o, podaje kodeks domowy i mówi o naszych obowiązkach. Znaczenie jest takie, że nie mamy skupiać się na naszych problemach lub słabościach, ale na wywyższonym Chrystusie, który da nam siłę do życia dla Boga pośród naszego życia rodzinnego i innych zmagañ. Bo umarliście, Kolosan 3:3. Nie mówi tego, ale znaczenie wyraźnie w kontekście jest z Chrystusem.

To nie są martwi ludzie, do których on pisze, fizycznie. A twoje życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. I oto nadchodzi sedno sprawy, Kolosan 3:4. Kiedy Chrystus, który jest twoim życiem, ukaze się, wtedy i ty ukazesz się z nim w chwale.

Jednym ze sposobów, w jaki Bóg naucza jedności z Chrystusem, jest mówienie wierzącym, z Bożej łaski, że uczestniczą w narracji Jezusa, w jego historii. Konkretnie, cierpimy z nim, umieramy z nim, wstępujemy z nim, domyślnie. Siedzieliśmy po prawicy Boga z nim lub siedzieliśmy z Bogiem z nim.

Efezjan rozdział 2:6. Bóg posadził nas z nim w miejscach niebiańskich w Chrystusie Jezusie. Nie sądzę, żeby kiedykolwiek mówiono dokładnie po prawicy Boga, ale jesteśmy z nim w miejscach niebiańskich, że tak powiem. Nie tylko to, nie tylko dzielimy cierpienia Jezusa, śmierć.

Och, zostaliśmy z nim wychowani. Czy to pominąłem? Wstąpiliśmy z nim, sugerowano. Zasiadliśmy z nim w miejscach niebieskich.

Ale w dwóch miejscach, Rzymian 8, gdzie jest powiedziane, że będziemy mieć objawienie, słowo drugiego przyjścia. I tutaj, tak wyraźnie, Pismo uczy, że istnieje poczucie, że dzięki zjednoczeniu z Chrystusem, wierzący będą mieli drugie przyjście, że tak powiem. Kiedy Chrystus, który jest twoim życiem, ukaze się, to jest słowo drugiego przyjścia, jego pojawienie się, wtedy i ty ukazesz się z nim w chwale.

Jak na świecie mamy drugie przyjście? Na mocy zjednoczenia z Chrystusem. Prawdziwe drugie przyjście? Nie. Cóż, tak.

Duchowo realne, ale nie wracamy z nim fizycznie. Znaczenie jest takie, że połączył nas teraz z jego synem i uśmiercił nas dla grzechu, więc nie ma prawa dominować nad nami na mocy zjednoczenia z Chrystusem w chwili jego śmierci, a także po zjednoczeniu nas z Chrystusem w jego zmartwychwstaniu, żyjemy w nowości życia, oba te słowa są wczesne w Rzymian 6. Jesteśmy połączeni z Chrystusem, ale teraz dajemy tylko przebłyski tego, co to oznacza, ale kiedy przyjdzie ponownie, wtedy

nasza pełna jedność z Chrystusem zostanie tak objawiona, że można by powiedzieć, że pojawimy się z nim w chwale.

Na koniec, szóste. Pismo przypisuje Chrystusowi wewnętrzną chwałę. Ujawnia ją zewnętrznie w stworzeniu, odkupieniu, w nosicielach swojego obrazu, w upodabnianiu ich do obrazu Chrystusa, w swojej opatrności, w exodusie i wskrzeszeniu swojego syna z martwych.

Jego ludzie oddają mu chwałę i cześć. On otrzymuje tę chwałę. Dzieli się tą chwałą ze swoim ludem.

Powinienem był zacytować 2 Koryntian 3:18, werset, którego naprawdę nie rozumiem. My wszyscy z odsłoniętą twarzą, wpatrując się w chwałę Pana, jesteśmy przemieniani w ten sam obraz z jednego stopnia chwały w drugi. Teraz jest znaczenie, ponieważ pochodzi to od Pana, który jest Duchem.

Wierzę w to. W Jana 17, Jezus mówi do Ojca: Objawiam im jego zmagających się, niepokornych, chwiejnych uczniów. Objawiam im Twoją chwałę.

Niech tak będzie. Jest już poczucie chwały Boga. Z pewnością, w dużej mierze jeszcze nie.

Ale Paweł mówi, że Bóg przemienia wierzących z chwały w chwałę teraz przez Ducha. Mówienie przez Ducha pomaga mi, ale nadal jest to przytłaczające. Ale znowu, mój kanon nie jest moją wyobraźnią ani moim umysłem.

Mój kanon to słowo Boże. Po szóste, wszystko to, wszystkie te zmysły chwały są dla ostatecznej chwały Boga. Wewnętrzna chwała Boga jest komunikacją wewnętrznej pełni i wystarczalności Boga.

W Rzymian 11:36 Paweł kończy, bo z niego i przez niego i dla niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Zobacz Kolosan 1:16 Chrystusa i Hebrajczyków 2:10.

Bóg jest stwórcą. Od niego pochodzą wszystkie rzeczy. On jest podtrzymującym.

Przez niego są wszystkie rzeczy. On jest celem. Dla niego są wszystkie rzeczy.

Bóg jest stwórcą, podtrzymującym i celem lub końcem wszystkiego. Samowystarczalny i niezależny Bóg tworzy z pełni, prowadzi z pełni i otrzymuje z powrotem zgodnie ze swoją przekazaną pełnią. Jonathan Edwards ujmuje to dobrze, cytując swoje, *The End for which God created the world*.

W książce Johna Pipera, książce pod redakcją, *God's Passion for His Glory* . Edwards dobrze to ujmuje, cytując: Całość jest z Boga i w Bogu i dla Boga, a On jest początkiem, środkiem i końcem. To kończy naszą systematyzację.

Z biblijnym wykładem na temat przekazywalnych atrybutów Boga. Po raz kolejny, Bóg jest osobisty, suwerenny, mądry, prawdomówny, wierny, święty, sprawiedliwy, kochający, łaskawy, miłosierny, hojny, cierpliwy i chwalebny.

W naszym następnym wykładzie przyjrzymy się dziełom Boga.

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu na temat Teologii właściwej lub Boga. To jest sesja 18, Komunikatywne atrybuty, część 5. Bóg jest chwalebny.